

imøde, for at komme overeens med ham, nemlig ved at henstille til Høiesteret, om den helere vil have Voteringen offentlig, end skrive Præmisserne paa Stedet. Jeg er nu aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl) i, at det Alternativ, at holde offentlig Votering, tilfredsstiller ikke saa meget, som at Præmisserne nedskrives strax; men Aarsagen til, at jeg ikke har villet gjøre nogen Indvending imod, at en saadan Bestemmelse kommer ind i Loven, er den, at Ministeren meente, at det under visse Eventualiteter vilde være nødvendigt. Naar Voteringen foregaaer offentlig i Høiesteret, har enhver Part Lov til at sende en Stenograph derop og nedskrive Voteringen Ord for Ord, og det er den Maade, hvorpaa man faaer det troeste Udtryk af Høiesterets Votering i Sagen. Forsaavidt kan man ikke paa staae, at Retsbevidstheden vil blive mindre udvillet ved en offentlig mundtlig Votering, end derved, at Retten skriver en Dom, efterat der er voteret indenfor lukkede Døre. Jeg har imidlertid nu den Troe, at der meget sjældent, eller maastee aldrig vil finde offentlig Votering Sted. Jeg har nemlig den Overbeviisning, at Høiesteret bestoer, og til alle Tider har besiddet den Dygtighed, som udfordres til, strax at nedskrive Præmisser, og jeg betragter ikke dette Lovforslag som et Middel til at forbedre Høiesteretsdommene; thi jeg troer, at dersom vi tidligere have faaet forkeerte Høiesteretsdomme, saa ville vi ogsaa i Fremtiden faa dem, uagtet denne Lov kommer ud. Overrettsdommenes Præmisser forkaane os jo ingenlunde for vrangne Domme. Mig forekommer det, at Meninggen med dette Forslag er, at det paa ingen Maade bør beklippes i dets Grundvæsen, efterat det engang er fremkommet; thi det vilde være det Samme, som at slyde vore Retsreformer tilbage, ifødetfor at føre dem fremad. Saavidt jeg har forstaaet det, hersker der nogen Uvisshed om, hvorpaa den Bemyndigelse skal gaae ud, som Udvalgets Forslag tilfigter at give Justitsministeren. Det er jo allerede fremhævet af den ærede Ordfører, at der kunde finde en Forhandling Sted med Hensyn til Voteringen o. s. v., hvilket ikke omtales i Høiesteretsinstruxen, og den Omstændighed, at en saadan

Forhandling kan finde Sted om, hvorvidt der skal videres offentlig, eller der strax skal skrives Præmisser, fordrer jo en Forhandling i Retten, sølgelig udfordres der et nyt Forretningsregulativ, og dertil, og ikke til noget Andet, gives der her Justitsministeren Bemyndigelse. Han faaer ingenlunde Bemyndigelse til, enten at ophæve Høiesteretsinstruxen, eller at faa andre Bestemmelser ind deri, som aldeles ikke staae i nogen Forbindelse med dette Forslag. Dersom f. Ex. Ministeren vilde udgive et Reglement, hvori han sagde: nu skulle de Bestemmelser, der staae i Høiesteretsinstruxen, om at Afseesforerne i visse Tilfælde skulle vige deres Sæde, som formeentlig interesserede i Sagen, ikke gjælde mere, da kunde en Bemyndigelse dertil paa ingen Maade udledes af disse Linier, der staae her. Der er endvidere kommet et Punkt ind i Forslaget, som ikke var der ved 1ste Behandling, nemlig det, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste October. Naar det ansees nødvendigt, at der skal udgives et nyt Forretningsregulativ for Høiesteret, saa er det jo meget rimeligt, at Lovens Ikrafttræden udsættes nogen Tid. Den 1ste October er, saavidt jeg skjønner, den tidligste Termin, da en saadan Forandring passende kan træde i Kraft; thi til den Tid begynder der nemlig en ny Sæssion i Høiesteret. Da nemlig dens 1ste Sæssion begynder den første Torsdag i Marts, er det jo ikke vist, om Loven kan udkomme til den Tid, og iøvrigt er den Tid jo ogsaa saa nær, at man ikke vel forinden kan indhente nogen Betænkning fra Høiesteret. Den nærmeste Termin for Lovens Ikrafttræden vil saaledes efter min Formening blive den 1ste October.

Bale: Det er kun et Par Ord, med Hensyn til den ærede Ordførers Uttringer angaaende Høiesterets gode Navn, jeg har at udtale. Disse lode til at være stiledede saaledes, som om jeg havde sagt „Høiesterets Medlemmers gode Navn“; men det har jeg, aldeles ikke Noget med at bestille. Jeg taler kun om Rettens gode Navn i Folket, og Grunden, hvorfor den har faaet dette, er, fordi en vis bestemt Charakter, en vis Consequent og Fasthed er gaaet igjennem dens Domme. Om